

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Η πλειοψηφία των ομιλητών αποδοκίμασε τους απολογισμούς

Του Ν. ΜΑΡΑΚΗ

ΚΑΠΟΤΕ τα κομματικά συνέδρια είχαν την περιφρούρησή τους από τα κομματικά μέλη που επιτιρούσαν ώστε να μη διεισδύσει κανένας παρείσακτος. Τώρα αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Το πρώτο πράγμα που αντικρίζει όποιος προσερχόταν στον χώρο του Συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ στο Ολυμπιακό Στάδιο ήταν κάποιος σιταβαροί κύριοι, με μαύρες στολές, και ένα έμβλημα που έγραφε «security». Μόνο μετά από τον σχετικό έλεγχο επιτρεπόταν η είσοδος σε συνέδρους και προσκεκλημένους...

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με την ομιλία του κ. Α. Παπανδρέου. Ήταν και η μόνη ομιλία που την άκουσαν όλοι οι συνέδριοι, και μάλιστα με προσοχή. Οι διάδοχοι τον στο θύμα δεν ήταν τόσο τυχεροί. Ίσως τα όσα είπε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ίσως η ένταση από την αγωνία για την εκλογή των μελών της νέας Κεντρικής Επιτροπής διατάραξαν το κλίμα. Θύμα αυτών των διαταραχών έπεσε και ο κ. Δημ. Παπαδόπουλος, ο οποίος αποδοκίμασθηκε από το ακροατήριο του. Ούτε λίγο ούτε πολύ εν χώρῳ του ζητούσαν να πληροσφορηθούν πόσους έχει διαγράψει τα τελευταία χρόνια. Πάντως, η συνέχεια κύλισε ομαλά και μετά το πέρας των εισηγήσεων ο λόγος εδόθη στην «κομματική δάση»...

Μέσα σε τρία λεπτά μπορεί να κριθεί ο απολογισμός 6,5 ετών; Φαίνεται ότι μπορεί. Απόδειξη ότι

«Και τώρα μιλάμε εμείς»

αυτός ο χρόνος διατέθηκε στους συνέδρους του ΠΑΣΟΚ για να τοποθετηθούν σε όσα είχαν (ή δεν είχαν) οι εισηγτές. Άλλωστε, η πρώτη μέρα ήταν αφιερωμένη στην «κριτική των πεπραγμένων». Ο διάχυτος εκνευρισμός των συνέδρων αποτυπώθηκε στη σχεδόν ομόφωνη έγκριση της πρότασης ενός άγνωστου σε όλους, εκπαιδευτικού οργανώματος του Ηρακλείου, του κ. Ζαχαρία Καλογεράκη, με την οποία απειγορεύτηκε στα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής να ομιλήσουν. «Οι είχαν να πουν το είχαν στη χεραβή συνειδητή», είπε ο εκ Κρήτης ορμημένος συνέδρος και έλεισε τους πάντες...

Η κλεισιμότητα των ομιλητών χρησιμοποίησαν τον χρόνο της για να εκφράσουν την αποδοκίμασή της στους απολογισμούς. Στα γρήγορα προσπαθούσαν να πουν μια γνώμη, καταφεύγοντας τακτικότητα σε παροιμίες, πριν ακούσουν το πρόεδρο να τους ανακοινώνει ότι τελείωσε ο χρόνος τους. Έτσι κατέληξαν σε ένα «κατά» ή ένα «υπέρ» προς δόξαν των «δημοκρατικών διαδικασιών», τον «συλλογικό προβληματισμό» και των «συλλογικών αποφάσεων». Ένας από τους αγανακτισμένους «αγορητές των τριών λεπτών» το μόνο που πρόλαβε να πει ήταν πως δεν υπάρχει άλλη Κεντρική Επιτροπή

που να έχει χάσει τρεις διαδοχικές εκλογικές μάχες και να μην έχει την ευαισθησία να κάνει την αυτοκριτική της. Εξέφρανε τον πόνο του και απήλθε.

Οι ομιλητές διαδέχονταν ο ένας τον άλλον στο θύμα, αλλά πολύ μικρή προσοχή εξασφάλιζαν από το ακροατήριο τους. Όσο περνούσε η ώρα αυξανόταν ο αριθμός εκείνων που εξέφραζαν την πρότιμή τους προς το προαίτιο του σταδίου. Πολύ αριθμοί ήταν οι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο των ομιλητών. Πολλοί λιγότεροι εκείνοι οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του προεδρίου να προσέλθουν στο θύμα. Χωρίς καθυστέρηση ο εκάστοτε προεδρεύων διέγραφε το όνομά τους και προχω-

ρούσε στον επόμενο. Άλλωστε, ουδείς γνώριζε ποιο θα ήταν το πρακτικό αποτέλεσμα των τοποθετήσεων αυτών. Στο ερώτημα «τι θα σημαίνει η απόρριψη των απολογισμών», οι περισσότεροι εσήκωναν αμήχανα τους ώμους και οι υπόλοιποι διετύπωναν εντελώς «προσωπικές υποθέσεις». Την Παρασκευή, άλλωστε, υπερηφάνιστηκε με μια πλειοψηφία που, όπως ελέχθη, «ήταν κοντά στην αλήθεια»...

Εξω, όμως, υπήρχαν πολλές και γοητευτικές προκλήσεις, με πρακτικότερα μάλιστα αποτελέσματα. Τα λιγότερα ήταν πολλά και τα πιο πολλά μεγάλα. Τα περισσότερα είχαν γιν' αντικείμενο τους τη «λέστα» υποψηφίων για την Κεντρική

Επιτροπή. Όλα τα άλλα θέματα υποκινούνταν μπροστά του. Οι διάφοροι «δαθιμοφόροι» των «προστίμων» συγκέντρωναν τις δυνάμεις, επέδιναν την ενθάρμυνση των «οπαδών» για τα σκώμματα που έπρεπε να ψηφιστούν «σωστά» ή «λάθος» στην μάχη, συγκλίνοντες «δαθιμοφόροι» για άσκηση πίεσεων προς την «καρφή», επικδοκίμασες και αποδοκίμασες κατανάλωναν το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου.

Αν ίσχυε η παλιά πεποίθηση ότι όποιον μελετάει φτύνεται, η κυρία Δήμητρα Λιάνη την Πέμπτη δεν θα έπρεπε να σταματήσει καθόλου. Ένα ολόκληρο συνέδριο είχε το όνομά της στο στόμα του. Η παρουσία της περιλάλησε σχεδόν από μυστήριο. Ο πιο μετριοπαθής αναζητούσαν απάντηση στο δίλημμα «θα μιλήσει ή δεν θα μιλήσει». Οι πιο περίεργοι είχαν την ιστορία: «Θα την προτείνει ο Ανδρέας για την Κεντρική Επιτροπή ή όχι». Όσοι επιμένουν να θεωρούν τις συνεδριακές διαδικασίες σοβαρή υπόθεση διετύπωναν και πολιτικό σκεπτικό: «Τίμα για με το περιβάλλον του προέδρου. Αν πρότεινε ένα σοβαρό ψηφοδελτίο, θα το υποστηρίξει. Αν όχι, τότε από την «οικογένεια» ή τον Βενιζέλο θα τους μαυρίσουν». Άλλοι, πιο ψυχραίοι, επέμεναν μάλιστα στις πιο ειχάρστες όψεις της υπόθεσης.

Παρά τη γενική διασπορά που προκαλούν οι παρονομασίες στο συνέδριο, η κυρία Λιάνη δεν γίνεται χωρίς υποστηρικτές. «Είδες, ήμπε εδώ σενά, όχι σαν την άλλη...»

Γεγονός είναι πως η κυρία Λιάνη εξέλεξε χωρίς τιμωρακρούσεις από την οργάνωση της Κηφισιάς. Προσέλαβε στη σχετική συνέλευση, την παρακολούθησε σιωπηλά για δέκα λεπτά και στη συνέχεια αποχώρησε διακριτικά. Η σιωπή της αποδείχθηκε επωφέλης, αφού την επομένη απέσπασε 81 ψήφους και αναδείχθηκε πρώτη. Τώρα οι ήμπε ότι «έπεσαν δύο τηλεφώνια και έτσι πιστοποιηκαν για τις πολιτικές της αρετές» αφορούν μάλλον όσους δεν διάβασαν το δοκίμιο της, που καθέστε στο συνέδριο γραπτά, για τα επιτεύγματά της: «Εξιδιαικνήμενες Κεντρικής Επιτροπής». Ασφαλώς, όπως πάντα, υπάρχουν και μερικές ακόμη δυσάρεστες σήμες για την εκλογή της. Όπως αυτή που λέει ότι η οργάνωση στην οποία έπρεπε να εκπροσωπήσει την εκλογή της ήταν εκείνη της Νέας Ερυθραίας. Το πρόβλημα που θα ανέκυπτε, αν ακολουθούσαν οι καθιερωμένα, ήταν ότι θα έλεγαν επάνω στον κ. Θοδ. Κανταβάνη, ο οποίος θα φρόντιζε δεόντως... Ο σκόπελος απειχόταν με μια μικρή μετατόπιση. Βεβαίως, η κυρία Λιάνη ήταν η μοναδική απλή σίνδρος που μορφήσε να προσέλθει στην αίθουσα ακολουθώντας κατά πόδες τον πρόεδρο και να καθίσει στην πρώτη σειρά δίπλα στον αρχηγό της κυριακής ΕΔΕΚ, τον κ. Βάσσο Λυσσαρίδη.

Ποιος κέρδισε στο χρηματιστήριο των χειροκροτημάτων

ΑΝ ΚΑΙ τυπικώς το Β' Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ άλγειν σήμα με την εκλογή προέδρου και Κεντρικής Επιτροπής, επί της ουσίας, το πολυδιαφημισμένο Συνέδριο του κόμματος «έκλεισε» τις εργασίες του, λίγο μετά τις 3 το μεσημέρι της Παρασκευής: ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο κ. Κ. Λαλιώτης (ο οποίος είχε εν τω μεταξύ ακούσει τα μύρια όσα από τους ομιλούντες!) απειθυόθηκε στο θυμικό των συνέδρων, μίλησε για τον Σίσυφο, την (ά)ιστην) χαρά της πολιτικής, επικαλούθηκε τον Κιμ, αναφερόμενος στην προσωπική του πορεία μέσα στο ΠΑΣΟΚ, και ζήτησε να υπερψηφισθεί ο απολογισμός της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος, «γιατί έγινε ό,τι καλύτερο μπορούσε να γίνει, από αυτούς που δούλεψαν!». Ανεφύρε τρεις φορές το όνομα του κ. Α. Παπανδρέου υπονοώντας σαφώς «παιδιά, εμείς εντολές εκτελούσαμε».

Λίγο αργότερα, με συντηρητική πλειοψηφία, οι 4.114 συνέδριοι ενέκριναν τον απολογισμό της Κεντρικής Επιτροπής. Το Συνέδριο διέκοψε τις εργασίες του για το απόγευμα της ίδιας ημέρας, και οι «χαμένοι», εκείνοι δηλαδή που έβαλαν θέμα καταψήφισμα του απολογισμού της Κ.Ε. και ανασταλόντουσαν τα καταλογισμοί ευθύνων στα πρόσωπα, που καθοδήγησαν το ΠΑΣΟΚ τα τελευταία έξι έτη, μιλούνταν για «κατέλιωμα». Ο λόγος; Την προσηγομεία, δηλαδή λίγο μετά την έναρξη του Συνεδρίου, οι συνέδριοι είχαν απολαύσει να μη δοθεί η λόγος στα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής προς υπερασπίση του απολογισμού τους, απόφαση που ανετράπη, άγνωστον πως, προχθές, με αποτέλεσμα να λένουν κατά σειρά τον λόγο όλα τα μέλη του Εκτελεστικού Γραφείου.

Πριν από τις περί Σίσυφου και Καμύ φιλοσοφικές αναφορές του κ. Λαλιώτη, οι «δελγίνες» του κ. Παπανδρέου εκτίθηκαν σε ένα πρωτότυπο, αλλά εξαιρετικά ενδεικτικό «χρηματιστήριο χειροκροτημάτων», από το οποίο ο μεγάλος χαμένος ασφαλώς ήταν ο κ. Γιώργος Γεννηματάς, αν και οι σαφώς υποβέβαιστες βίβη πρέπει να τοποθετηθεί ο κ. Άκης Τσαχαλάνης, στην υποβίβη περίπτωση που και αυτός θα μπορούσε να θεωρηθεί «δελγίνος» του κ. Παπανδρέου.

ΠΟΙΟΣ έκανε την έκκληση; Σαφές στα ο κ. Κώστας Σημίτης, ο οποίος, με μια μεστή περιγραφόμενη ομιλία, φρόντισε να αποσπασοποιηθεί τόσο από τον κ. Παπανδρέου, όσο και από τον ίδιο τον απολογισμό της Κεντρικής Επιτροπής.

Εκπληξη ο Σημίτης, έχασε ο Γεννηματάς

Καταχειροκροτούμενος από τους συνέδρους ο κ. Σημίτης κατήγγειλε ότι «το κόμμα λειτουργήσει με βάση την αρχή του συγκριτισμού... Ο συγκριτισμός επιβίβη τις νέες απόψεις, τη δημοκρατικότητα και τη δυναμική του Κινήματος. Καλλίγραφε την προσωπολατρία, την υποταγή και κατέστησε αδύνατη την πρωτοβουλία των στελεχών. Αφάνη και αδύνατα κέντρα εξουσίας καθόρισαν τη δράση μας. Σήμερα στην αντιπολίτευση δεν έχουμε ξεπεράσει τις επιπτώσεις αυτών των πρακτικών...».

Εκ των υπολοίπων ο κ. Παρασκευάς Αυγερινός, συγκέντρωσε τα περισσότερα χειροκροτήματα, δείγμα της αποδοχής μιας ομιλίας, που είχε διττό προσανατολισμό: κριτική στο σύνολο της ηγεσίας του κόμματος - «δεν εξάω τον εαυτό μου, αναλαμβάνω αμέσως το μερίδιο της ευθύνης που μου ανήκει» - και συναίνεση «στις αγωνίες» της δόσης.

Αποτέλεσμα; Τα «πληθαίνοντα», εντός και εκτός αίθουσας, έβγαζαν ήδη την ετημηνόγια, καθαρά ποδοσφαιρικά περιεχόμενα, ίσως λόγω Ολυμπιακού Στάδιου:

«Ψηλά» ο Σημίτης και ο Αυγερινός, μέτριος ο Λαλιώτης, «οι άλλοι θα παλέψουν για μια θέση στην κορυφή».

Η ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ συνεδρίαση σηματοδότησε από τη γεμάτη «νόημα» κίνηση της κ. Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου, που έφτασε μόνη στην αίθουσα του Συνεδρίου, έπεισε μπροστά από την καθορισμένη για τους επίμαχους περιχρή, και αφού ανέβηκε αργά τα σκαλιά, κατευθύνθηκε στο πίσω μέρος της αίθουσας. Κάθισε ανάμεσα στους συνέδρους της τελευταίας σειράς, και παρακολούθησε τις ομιλίες. Λίγο αργότερα κατέβησε στη γραμματεία του Συνεδρίου την πρόταση της, ένα «σχίσμα για τις πολιτικές θέσεις και τις κατεχόμενες μιας εξειδικευμένης Κεντρικής Επιτροπής», κείμενο που εν συνεχεία μοιράστηκε στον Τύπο.

Δεν μίλησε προς το Συνέδριο η κ. Λιάνη-Παπανδρέου, αλλά αυτό συνάδλως σημαίνει πως δεν θα προταθεί για τη νέα Κεντρική Επιτροπή του κόμματος. Η σάφεια που επικριθεί ως προς τις προθέσεις της, επιτάχθηκε όταν έγινε γνωστό από «έγκριτες» κύκλους των περιβάλλοντός της ότι «δεν επιθυμεί να είναι υποψήφια». Αλλά αυτό προχθές Σήμερα;

Η δεύτερη ημέρα, όμως, του Συνεδρίου κυριαρχήθηκε από το θέμα που θα αποτελέσει σήμερα το βασικό σημείο αιχμής της τοκοκομματικής ανταπάβης: την κατανομή των 140 (περίπου) θέσεων της Κεντρικής Επιτροπής. Οι μεγάλοι «χαμένοι» της προχθονικής ημέρας, με ήμωρη μάχη στην οποία «αυτεγάσθηκαν» οι «Ιταλοί» του κ. Μιχάλη Χαραλαμπίδη, οι «λαϊκιστές» του κ. Γεωργίου Λορέντη και διάφοροι «αντεξέλεγκτοι», όπως ο κ. Σωτήρης Κωστόπουλος - φιλοδοξεί να εγγραφεί στο βιβλίο Γίνε, όπως δήλωσε στην ομιλία του, ως πατέρας του όρου «πολιολαδικός, περιφερειακός, μονοπολιτικός καταταλισμός» (!) για το εν Ελλάδι ισχύον οικονομικό σύστημα - διεκδικούν εκπροσώπηση στην Κεντρική Επιτροπή, και αυτό εξαρτάται απόλυτως από το σύστημα σταυροδοτήσεων που θα ισχύσει για τη σημερινή εκλογή.

Ο Ι ΕΠΙΛΟΓΕΣ είναι τρεις, και η μία μόνο συμφέρει το εν λόγω «μίσωπο»: προκρίνει για την καλύτερη σταυροδοσία στο 40% των μελών της νέας Κεντρικής Επιτροπής, δηλαδή κάθε σίνδρος να μπορεί να δώσει το πολύ 36 σταυρούς. Από την άλλη πλευρά, οι «Εκτελεστικοί» προωθούν δύο προτάσεις: η μία αναφέρει ότι κάθε σίνδρος μπορεί να δώσει ως και 140 σταυρούς, όσα δηλαδή και τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, ενώ η δεύτερη υποστηρίζει ότι δεν πρέπει να επιτραπεί σταυροδοτήση σε περισσότερα από τα 2/3 των θέσεων της Κεντρικής Επιτροπής, δηλαδή όχι περισσότερα από 93 σταυρούς.

Το θέμα ενδεχομένως φαντάζει για τους αδαείς «πύρι νόν σκιάς», αλλά η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική: με δεδομένο ότι, από πολιτικής πλευράς, το Συνέδριο τελειώνει πριν καν... αρχισει, η Κεντρική Επιτροπή και το πως θα διαμορφωθεί οι συστημικοί είναι τα βασικότερα στοιχεία «ιδεολογικής αντιπαράθεσης». Την Παρασκευή το βράδυ σκοπεύουν πως οι υποψήφιοι στη σημερινή ψηφοφορία θα είναι πάνω από 700 άτομα, καθώς πολλοί θέλουν να δοκιμάσουν την τιμή τους, μια τυχόν εντέλως προδυναμωμένη, κίχως διαιρέσει διαδομιστές διαβεβαιώνων «γκυρώς» πως οι «λίστες» είναι!

Οι «διάδρομοι» είναι ένα ακόμη χαρακτηριστικό του Συνεδρίου. Κυκλοφορούν οι πιο υπέλιπες φήμες, γίνεται κανονική ψηφο-αλληγορία (η συνήθης φράση που ακούγεται είναι «θα με ψηφίσουν») και δεν είναι λίγες οι φορές που το προεδρείο του Συνεδρίου - επί της έδρας συνήθως, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ κ. Λάμπρος Κανιλλόπουλος - απεινθύνει εκκλήσεις, προειδοποιήσεις, αλλά και «απειλές», ζητώντας ή να πορευτούν στην αίθουσα ή να αποχωρήσουν από αυτήν.

Υ ΠΑΡΧΟΥΝ και οι «εκπληξες» βεβαίως: ο ιερέας κ. Βασ. Ρεμούνδος είναι μισοαπέναντος. Έλαβε τον λόγο κατά την έναρξη του Συνεδρίου, καταχειροκροτήθηκε, παρουσιάστηκε στο «κανάλι 29» το ίδιο βράδυ και, την Παρασκευή, δήλωσε ότι «φιλοδοξεί να μπει στην Κεντρική Επιτροπή». Πάνω όμως, καλύτερα να είχε ασχοληθεί το ετήσιό της Παρασκευής η ομιλία του περί σχέσεων Εκκλησίας και σοσιαλισμού πέρασε σχεδόν απαρατήρητη, αποδείχθηκε ότι εισέπραξε ισάνα χειροκροτήματα.

Μια ακόμη εκπληξη είναι το πόσο φίλων να μιλήσουν προς το Συνέδριο, κι όπως η απεινθίας τηλεοπτική μέθοδος να έχει ένα μερίδιο ευθύνης, ως προς αυτό. Την Παρασκευή, είχαν και πάλι εγγραφεί εναντίοναίως. Αργά το βράδυ η υποκατάσταση - και εννοσχετικά κατάλογος περιελάμβανε κάποιον... 460 - να γίνει... κλήρωση, και να μιλήσουν το 10% εκ των εγγεγραμμένων, από 3' λεπτά έκαστος. Στους τυχρούς, ο κ. Σωτ. Κωστόπουλος, που δήλωσε ευθέως εαχρής πως, «από Γεννηματίου μέχρι 45' λεπτά, ενώ θα έπρεπε να μιλήσω μισήν ώρα, αλλά δεν πειράζει, θα τα πω σε τρία λεπτά»!

Γ. Παπαχρήστος

Θα υπερβούν τους χιλίους οι υποψήφιοι για την Κεντρική Επιτροπή

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Του Γ. Παπαχρήστου

Στον... πυρετό της λίστας

Σ Ε «λιτομαχία» εξελίσσεται το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Η κορύφωση των ζυμώσεων στους διαδρόμους, για την νέα Κεντρική Επιτροπή του κόμματος, σφραγίζει καταλυτικά το 2ο Συνέδριο του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, οι εργασίες του οποίου ολοκληρώνονται σήμερα.

Είναι χωρικήτριτικό ότι ούτε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Α. Γ. Παπανδρέου απέφυγε την εμπλοκή του στη «λιτομαχία», που διεξάγεται με αμείωτη ένταση: ερωτηθείς χθες το μεσημέρι από τους εκπροσώπους του Τύπου, για το αν θα προτείνει τελικώς «λίστα» προτιμήσεων του προς το Συνέδριο, απέφυγε ενοχλημένος να απαντήσει.

Οι προθέσεις του κ. Παπανδρέου δεν είχαν διευκρινισθεί ως αργά χθες, αλλά, όπως έγινε γνωστό, εξετάζει δύο εκδοχές:

- η πρώτη είναι να προτείνει μια «μικρή» λίστα 20-25 στελεχών, στους οποίους να περιλαμβάνονται τα μέλη της ιστορικής ηγεσίας του κόμματος, καθώς και το σύνολο της πρώτης κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ (πλην, φυσικά, του κ. Μίνιου Κουτσόπουλου), δίνοντας έτσι διέξοδο στο πρόβλημα που έχει προκύψει με την άρνηση του κ. Γ. Αλενρά, αλλά και του κ. Γ. Χαραλαμπίδου να θέσουν υποψηφιότητα για την Κεντρική Επιτροπή. Εκ παραλλήλου με τη λύση αυτή, αποφεύγονται οι ομαδοποιήσεις εκείνων που περιβάλλουν είτε τη λεγόμενη «τρίκα» (κκ. Γεννηματάς, Λαλιώτης και Τσοχατζόπουλος) είτε τον κ. Σημίτη.
- η δεύτερη εκδοχή που εξετάζει ο κ. Παπανδρέου είναι μια παραλλαγή της πρώτης - ως προς το σκεπτικό - αλλά με ουσιαστική διεύρυνση του αριθμού των «εκλέ-

κτών». Συμφωνά με πληροφορίες, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, εάν επιλέξει αυτή τη λύση, θα προτείνει λίστα 60 ατόμων, στους οποίους θα περιλαμβάνονται, εκτός των δώδεκα προαναφερθέντων, μέλη της Δημοκρατικής Συμπαράταξης (ο κ. Αρσένης, ο κ. Μπούτος, ο κ. Μπριλλάκης κ.ά.) αλλά και προσωπικότητες όπως ο κ. Πεπονής, ο κ. Μ. Βαφειάδης, και τινές άλλοι.

Από την πλευρά του, το Εκτελεστικό Γραφείο - και ειδικώς οι κκ.

Γεννηματάς, Λαλιώτης και Τσοχατζόπουλος - θεωρεί ότι, αν τελικώς ο κ. Παπανδρέου υποβάλει λίστα, αυτή θα πρέπει να είναι ευρύτατη από πλευράς αριθμού και προσδιορίζουν ότι δεν πρέπει να είναι μικρότερη από 200 άτομα, έτσι ώστε «να επιτευχθεί στην πράξη η ενότητα του χώρου».

Αδιευκρίνιστο παρέμεινε και χθες αν τελικώς θα είναι υποψήφια για την Κεντρική Επιτροπή η κ. Δήμητρα Λιάνη - Παπανδρέου, η

οποία σημειωτέον παρακολούθησε και κατά τη χθεσινή ημέρα τις εργασίες του Συνεδρίου.

Ωστόσο ο πυρετός της λίστας είναι τέτοιος, που χθες κυκλοφόρησαν και «ενυλλιατικές φήμες», όπως ότι «υπήρξε συμφωνία για κοινή λίστα μεταξύ της «τρίκας» και του κ. Σημίτη». Χθες, πάντως, οι «λαϊκιστές» βρήκαν στο πρόσωπο του κ. Γεράσιμου Αρσέντη τον ηγέτη τους. Ο πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας των κυβερνή-

σεων ΠΑΣΟΚ, με μια ομιλία που κινήθηκε στη γραμμή της «αντιδεξιότητας» πολιτικής, κατείχε να κερδίσει περισσότερα χειροκροτήματα απ' όσα κατέγραψε η ψηφοφορία για τον απολογισμό της Κεντρικής Επιτροπής, την καταψήφισή της οποίας είχαν υποστηρίξει με πάθος οι «λαϊκιστές». Ενδεικτικό του ύψους της ομιλίας του κ. Αρσέντη ήταν η «κορόνα» με την οποία έκλεισε: «Για τον Ανένδοτο σήμερα, για την κυβέρνηση αύριο».

ΜΕ δευτερολογίες επί των θέσεων της Κεντρικής Επιτροπής, αλλά και χαιρετισμούς ξένων αντιπροσώπων, κλήθηκε η χθεσινή ημέρα Αναμφιδόλως, από τους τελευταίους, εκείνος που χειροκροτήθηκε περισσότερο ήταν ο πρόεδρος των σοσιαλιστικών κομμάτων της ΕΟΚ κ. Γκυ Σπιάτελς, ο οποίος αναφέρθηκε στις επί ΠΑΣΟΚ σχέσεις της Ελλάδας με την Κοινότητα, δήλωσε ότι είναι σε θέση να γνωρίζει - με βάση τα οικονομικά στοιχεία του 1988 - ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ «είχε πρώτης τάξεως αποτελέσματα στην οικονομία» και έβιξε έμμεσα την πολιτική της ΝΑ, υποστηρίζοντας ότι «η ελληνική κυβέρνηση δείχνει πυγμή όχι απέναντι στην Κοινότητα, αλλά στους... συνταξιούχους». Η συγκεκριμένη αποστροφή του λόγου του κ. Σπιάτελς εισπνεύθηκε ιδιαίτερα από τον κ. Παπανδρέου, όταν αργότερα επισκέφθηκε «για μια καλημέρα» το κέντρο Τύπου του Συνεδρίου. Στην ίδια αυτή επίσκεψη ο κ. Παπανδρέου, χαρακτήρισε το Συνέδριό ως «πολύ καλό».

Σε ό,τι αφορά το σημερινό πρόγραμμα του Συνεδρίου, ξεχωρίζει ασφαλώς η... εκλογή Προέδρου, που έχει προδιορισθεί για τις 12.30' το μεσημέρι, αλλά, όπως γίνεται αντιληπτό, θα είναι μια εντελώς τυπική διαδικασία: ο κ. Παπανδρέου θα επανεκλεγεί «δία βόης». Θα έχει προηγηθεί η ολοκλήρωση της συζήτησης επί του καταστατικού και η ψηφοφορία για το κεφάλαιο αυτό, ενώ η σημαντική για το ΠΑΣΟΚ ψηφοφορία για την εκλογή της νέας Κεντρικής Επιτροπής πιστεύεται ότι θα αρχίσει λίγο μετά τις 2 το μεσημέρι. Λόγω του μεγάλου αριθμού των υποψηφιοτήτων (χθες βράδυ πληροφορίες υποστήριξαν ότι μπορεί να είναι και... 1.000!), η καταμέτρηση δεν αναμένεται να ολοκληρωθεί πριν από τις πρωινές ώρες αύριο.

Κρίσιμη ψηφοφορία σήμερα για την Κεντρική Επιτροπή

Συνέχεια από την 1η σελίδα

μέλλον του Πασόκ, την ίδια στιγμή που διαγράφεται και μια ανακατανομή της εσωκομματικής εξουσίας. Αναμφισβήτητο, ο κ. Παπανδρέου, με την άνετη σημερινή επανεκλογή του, επιβεβαιώνεται σε ρόλο «καθοριστικού κρίκου» για την ενότητα του Πασόκ. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι η ΚΕ που θα αναδειχθεί από το 2ο Συνέδριο θα περιορισθεί - όπως στο παρελθόν - σε ρόλο αρχειοθέτη των προεδρικών αποφάσεων.

ΧΩΡΙΣ να προσεφθεί κανείς την έκταση της ελκυστικής μάχης, μπορεί ήδη να διαπιστώσει ότι η «λαϊκιστική πτέρυγα» του Πασόκ και οι ευκαιριακοί σύμμαχοί της ήταν οι μεγάλοι ηττημένοι του Συνεδρίου. Αυτή η ιδιότυπη συμμαχία μεταξύ «αφισανιστών», ακροαριστέρων και «αρχηγίσκων» υστέρησε και πολιτικά (οι κορόνες του κ. Γ. Αρσέντη περι... ανενδότου και άλλοι ανάλογοι παλικαρισμοί δεν αποτελούν πολιτική πρόταση) και αριθμητικά. Ήδη, χθες, οι προσπάθειές τους επικεντρωνόνταν στην εκλογή ορισμένων εξ αυτών στην ΚΕ με το επιχείρημα της εκπροσώ-

πησης όλων των απόψεων στο νέο καθοδηγητικό όργανο. Ούτε λόγος περί πλειοψηφίας!

Ανέναντί ο' αυτούς διαφαινόταν η συγκρότηση ενός ευρύτατου μετώπου, υπό την ιστορική ηγετική ομάδα και σε εκσυγχρονιστική κατεύθυνση. «Αρχιτέκτονας» του μετώπου αυτού ο κ. Κ. Σημίτης, του οποίου η παρέμβαση θεωρήθηκε ότι «έκρινε το Συνέδριο». Με το πλεονέκτημα μιας συγκροτημένης και αξιόπιστης πολιτικής πρότασης, οι εκσυγχρονιστές είχαν και μια ειχάριστη αριθμητική έκκληση: δρέθηκαν στην αίθουσα του Συνεδρίου πολλοί περισσότεροι απ' ό,τι ήλπιζαν και οι πιο αισιόδοξοι υποστηρικτές τους.

ΕΤΣΙ, με δεδομένα αυτά τα πλεονεκτήματα, διεγείρε η προσέγγισή τους με τις «Ενωμένες Δυνάμεις» της «τρίκας» των κκ. Γ. Γεννηματά, Α. Τσοχατζόπουλου και Κ. Λαλιώτη, μια προσέγγιση που - αν υλοποιηθεί και εκλογικά - θα αποτελέσει τη βάση μιας ευρείας εσωκομματικής πλειοψηφίας. Ενδειξη αδρότητας: Οι εκσυγχρονιστές απέφυγαν να καταψηφίσουν τον απολογισμό της ΚΕ (της «τρίκας», ουσιαστικά), αλλά άσκησαν έντονη κριτική και στην πορεία και στον τρόπο

λειτουργίας του Πασόκ ανάμεσα στα δύο Συνέδρια.

Τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές, δεν ήταν γνωστό αν ο κ. Παπανδρέου θα επιχειρούσε να παρέμβει στην εκλογή της ΚΕ με την παρουσίαση κάποιας «επιστημής λίστας υποψηφίων». Ακόμη και σ' αυτήν την περίπτωση, όμως, πολύ δύσκολα θα αλλοιωθεί η συνολική εικόνα του Συνεδρίου και οι συσχετισμοί που έχουν διαμορφωθεί.

Το ζητούμενο, βεβαίως, είναι τι θα γίνει μετά το Συνέδριο κι αν - για να χρησιμοποιήσουμε έναν όρο που κατά κόρον ακούστηκε από το ήμα των ομιλητών - η νέα ΚΕ θα διεκδικήσει «τα πολιτικά δικαιώματά της». Το γενικό κλίμα του Συνεδρίου, η έντονη κριτική που ασκήθηκε, «ο πόθος των ομιλητών» - όπως επιτυχημένα τον χαρακτήρισε ο κ. Παπανδρέου - σπρώχνουν τις εξελίξεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Από την άλλη πλευρά, όμως, τίποτα δεν έχει κριθεί: η πλειοψηφία που διαμορφώνεται φαίνεται ότι περιλαμβάνει κι επιλεκτά στελέχη της «προεδρικής φρουράς», των οποίων η στάση δεν μπορεί να προκαλορηθεί.